

De onafhankelijke klachtencommissie als bedoeld in artikel 10 van de Wet Verplichte Geestelijke Gezondheidszorg regio Eindhoven

is inzake de klacht 2024-006 van:

de heer XXXX, geboren op XXXX, ten tijde van de klacht verblijvend in de afdeling De Dintel, onderdeel van GGzE, tot het navolgende oordeel gekomen.

1. De procedure

De klachtencommissie ontving op 16 januari 2024 een klaagschrift, gedateerd op 11 januari 2024, van de heer XXXX, hierna te noemen klager.

De klachtencommissie ontving op 18 januari 2024 een verweerschrift, gedateerd op eveneens 18 januari 2024 van mevrouw XXXX, psychiater, hierna verweerster.

De mondelinge behandeling van de klacht vond plaats op 25 januari 2024. Klager, verweerder alsmede de leden van de klachtencommissie waren bij de mondelinge behandeling van de klacht aanwezig.

2. Inhoud van de klacht

De klacht richt zich op:

- de beslissing van 11 januari 2024 om klager in te sluiten op zijn kamer (art. 8:11 Wvvggz).

3. Standpunt van klager

Klager is het niet eens met de insluiting op zijn kamer.

Op 11 januari 2024 heeft een incident plaatsgevonden waarover klager heeft verklaard dat hij is mishandeld door een helpende (medewerkster XXXX). Klager werd vastgepakt en boos aangekeken. Volgens klager was geen sprake van agressief gedrag van zijn zijde. De begeleiding heeft klager naar zijn kamer gebracht, waar hem werd medegedeeld dat hij tot zaterdag kamerarrest had (2 dagen). Klager heeft onmiddellijk kenbaar gemaakt dat hij het niet eens was met de insluiting.

Bovendien stelt klager zich op het standpunt dat de helpende (medewerkster XXXX) niet bevoegd is om hem vast te pakken.

Klager is op 13 januari 2024 - op eigen initiatief - overgeplaatst naar de HIC GB.

Klager verzoekt de klachtencommissie om zijn klachten gegrond te verklaren en om de helpende (medewerker XXXX) te ontslaan.

4. Standpunt van verweerder

Verweerster verzoekt de klachtencommissie om de klachten ongegrond te verklaren.

Verweerster voert daartoe aan dat klager tijdens het incident op 11 januari 2024 medewerkster XXXX heeft geslagen. De begeleiding heeft hem naar zijn kamer gebracht zoals beschreven in het signaleringsplan. Er is afgesproken dat klager tot zaterdagochtend op zijn kamer moest blijven, waarna hij onder begeleiding op de groep zou kunnen zijn.

Insluiting was niet aangevraagd als verplichte zorg, om die reden is een schriftelijke en gemotiveerde beslissing tot tijdelijke verplichte zorg afgegeven conform artikel 8:12 lid 2 Wvvggz, aldus verweerster.

5. Bevoegdheid van de klachtencommissie

De klachtencommissie heeft vastgesteld dat voor het verlenen van verplichte zorg aan klager een zorgmachtiging verleend is per 23 maart 2023, geldend tot en met 23 maart 2024.

In deze zorgmachtiging is niet bepaald dat klager bij wijze van verplichte zorg kan worden ingesloten.

Klager klaagt over de beslissing op grond van de artikelen 8:11 e.v. Wvz tot het verlenen van verplichte zorg waar de zorgmachtiging niet in voorziet, voor zover dit tijdelijk ter afwending van een noodsituatie noodzakelijk is.

Op grond van artikel 10:3 onder g Wvz kan klager over deze beslissing een klacht indienen bij de klachtencommissie.

De klachtencommissie acht zich bevoegd om deze klacht van klager te beoordelen.

6. De beoordeling van de klacht

Uit de verpleegkundige rapportage van 11 januari 2024 blijkt dat klager aan het einde van de ochtend aan een schoonmaakhulp (door klager aangeduid met de naam XXXX) en aan een helpende (door klager aangeduid met de naam XXXX) heeft gevraagd om hem van de afdeling naar buiten te laten. Beiden hebben tegen klager gezegd dat zij de afspraken ten aanzien van klager niet kennen en dat zij hem dus niet naar buiten wilden laten gaan. Daartegen heeft klager verbaal geprotesteerd waarop een conflict ontstond. Klager was daarbij fel in de discussie en liep naar buiten waarop hij door een verpleegkundige en de betreffende XXXX werd tegengehouden waarbij XXXX klager bij zijn arm zou hebben vastgepakt. Klager bleef de discussie aangaan, maakte zwaaiende bewegingen en volgens de rapportage ontstond daarop een worsteling waarbij klager een 'klap' in het gezicht van de verpleegkundige zou hebben gegeven. Klager is daarop door 2 verpleegkundigen naar zijn kamer begeleid en heeft een kamerverwijzing gekregen, zulks conform zijn signaleringsplan.

In de periode daarna bleef klager fel en dreigend en de schuld voor het incident buiten zichzelf leggen.

Klager is door verweerster als dienstdoende psychiater bezocht, onderzocht en gesproken, daarna is een formulier zoals bedoeld in artikel 8.12 Wvz uitgereikt aangezien insluiting niet in de zorgmachtiging was opgenomen en aldus sprake was van tijdelijk verplichte zorg in een noodsituatie waarin de zorgmachtiging niet voorziet. Aan de formaliteiten conform de wet is dus voldaan.

De klachtencommissie zal de klacht ongegrond verklaren omdat zij met verweerster van oordeel is dat sprake was van een zodanige noodsituatie dat een kamerverwijzing adequaat was. Hoewel klager de exacte toedracht van het incident betwist en ook anders voorstelt, staat vast dat klager getracht heeft via een schoonmaakhulp en een helpende de afdeling te verlaten, staat vast dat daarbij woorden zijn gevallen, een discussie ontstond en dat klager daarbij fel en dreigend is geweest. Ook is sprake geweest van fysiek contact, hoewel klager betwist dat dit een 'worsteling' betrof.

In het signaleringsplan van klager is opgenomen dat indien sprake is van 'fase 2' (geprikkelde, boosheid, spanning, negativiteit, ontvluchting) een kamerverwijzing aan de orde is. De klachtencommissie stelt vast dat daarvan sprake was en dat een kamerverwijzing dus conform het signaleringsplan heeft plaatsgevonden.

Ter zitting is gebleken dat de helpende XXXX op dit moment als gevolg van het incident nog steeds arbeidsongeschikt is. Dat betekent dus dat het incident op haar kennelijk een forse indruk heeft gemaakt.

Mede op grond daarvan is de klachtencommissie dan ook van oordeel dat de kamerverwijzing conform de vereisten van de Wvz proportioneel en subsidiair was, doelmatig en de veiligheid diende. Daags na de kamerverwijzing is klager bovendien door verweerster beoordeeld en 2 dagen later is klager op eigen verzoek overgeplaatst naar een andere afdeling. Daarmee is door verweerster ook voldoende zorgvuldig gehandeld.

De klacht van klager dat helpende XXXX niet bevoegd was om hem vast te pakken is geen klacht die binnen het bestek van de Wvz valt, zodat de klachtencommissie niet bevoegd is om die klacht te beoordelen. Wel merkt de klachtencommissie op dat het vastpakken (of afweren) van een cliënt door een medewerker in de gegeven -hectische- omstandigheden geen slechts aan bepaalde medewerkers voorbehouden

handelingen betreft (zoals bijvoorbeeld medische ingrepen wel zijn), zodat helpende XXXX wel degelijk 'bevoegd' was zich te verweren of te assisteren in de gegeven omstandigheden, zoals zij dat gedaan heeft.

Tenslotte merkt de klachtencommissie op dat zij niet bevoegd is om te oordelen over een eventueel ontslag van medewerkers, zodat zij daarover dan ook geen beslissing kan nemen.

7. Beslissing

De klachtencommissie verklaart de klacht over:

- de beslissing van 11 januari 2024 om klager in te sluiten op zijn kamer (art. 8:11 Wvoggz), **ONGEGROND**

De klachtencommissie verklaart zich **ONBEVOEGD** om te oordelen over de vraag of de helpende die klager tijdens het incident op 11 januari 2024 heeft vastgepakt daartoe bevoegd was of dat zij ontslagen zou dienen te worden.

Deze beslissing werd genomen te Eindhoven op 29 januari 2024 door de klachtencommissie, bestaande uit mr. XXXX, voorzitter, de heer XXXX, psychiater, en de heer XXXX, in tegenwoordigheid van mevrouw XXXX, secretaris ad interim.